

Udvalget, har stænket særlig Opmærksomhed. Det har vist sig paa flere Ministeriers Budgetter, at man i Aarenes Løb er kommen ind paa, naar der har været en Overstridelse paa en Konto, saa ikke at føre det Beløb, Overstridelsen udgør, til Udgift i det paa-gældende Statsregnskab, men overføre det til det følgende Aar, i Haab om, at man saa skulde kunne indvinde det. Vi have ogsaa haft Eksempler paa, at man i et Aar ikke har brugt hele Beløbet, men ikke desto mindre ført det til Udgift for der at have en lille Tærestilling til Afholdelse af Udgifter i det kommende Aar. Dette sidste forekommer ikke paa dette Regnskab, og jeg antager ogsaa, at de sidste Aars Behandlinger af Statsregnskabet ville føre til, at denne Usance ganske vil forsvinde. — Det ene af disse Tilfælde angaar et meget lille Beløb, som findes omtalt i Udvalgets Betænkning, Tillæg B Sp. 37—38, og henhører under Indenrigsministeriet. Det maa antages at være et særligt Tilfælde, idet Indenrigsministeriet, saa vidt jeg husker, ikke før har haft Beløb af denne Bestaafenhed. Paa Kontoen til uformuende Elevers videre Uddannelse er der en Besparelse paa ca. 160 Kr. — altsaa ikke en Overstridelse —, men der findes blandt de Udgifter, der ere afholdte, følgende: „Til Dækning af et Beløb, hvormed Kontoen 1892—93 er overstreden, udbetalt til teknisk Selskabs Skole i Kjøbenhavn 9. Maj 1893 78 Kr. „Dre.“ Udgiften vedrører altsaa i Virkeligheden det foregaaende Aar og burde være afholdt i det. Det er muligt, at Bestyrelsen for teknisk Selskabs Skole har gjort sig skyldig i Forsømmelse med at indsende sin Regning, den ses først at være udbetalt den 9de Maj 1893, men Beløbet — der jo i øvrigt er meget lille — kunde vistnok den Gang endnu være optaget paa Statsregnskabet for 1892—93, thi saa vidt mig bekendt, pleje Ministerierne i et Aar Maaneder at holde Kontierne aabne. — Naar vi have fremdraget dette, er det ogsaa i Konsekvens af, at vi have fremdraget det i tidligere Aar, fordi vi maa være enige med Statsrevisionen i, at det hensigtsmæssigste er at lade hvert Aar svare for sig og ikke overføre noget hverken til Udgift eller Indtægt fra det ene Aar til det andet.

Foruden dette Punkt findes der to Poster vedrørende Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Den første, Tillæg B. Sp. 39—41, angaar de ministerielle og Kontorudgifterne. Der findes her en Post paa 8,852 Kr., som har samlet sig sammen ved, at man har overført fra det ene Aar til det andet. Ligeledes findes der under samme Ministeriums Understøttelseskasse,

som jeg før berørte, et Beløb af 1,690 Kr., med Hensyn til hvilket det forholder sig paa ganske samme Maade. Ministeriet har jo søgt at skaffe det ud af Verden, idet det har søgt at faa en Tillægsbevilling; men det har Rigsdagen ikke fundet, at der var Grund til at give Ministeriet; altsaa, Rigsdagen har selv udstedt det til Behandling under Statsrevisionens Regnskab, og det foreligger nu her. Derfor er det, at vi, da Statsrevisionen omtaler det, fremdrager det nu netop som et Eksempel paa Tilfælde, hvor vi nu tør forvente, at vi ere ude over den nævnte Usance, idet vi have henvist til de Forhandlinger, som have fundet Sted i de sidste Aar, særlig det sidste Aar, under hvilke den ærede Minister udtalte, at lignende Poster ikke vilde findes i Statsregnskabet for 1893—94; vi kunne saaledes nu vel tro at være ude over disse Spørgsmaal.

Dernæst have Statsrevisorerne endnu fremdraget tre Punkter, som vi have gjort Bemærkninger til. Det første findes i Tillæg B. Sp. 37, og vedrører Udenrigsministeriet eller Understøttelseskassen for dettes Embedsmænd og Betjente. Det drejer sig om et Beløb, der kun andrager 1000 Kr., om hvis Anvendelse der dog i flere Aar har været gjort Bemærkninger. Statsrevisionen henviser der til sin Betænkning over det foregaaende Aars Statsregnskab. Vi have fundet det formaalstjenligt at henvise til Landstingsudvalgets Udtalelser og til Forhandlingerne i forrige Samling, idet det deraf vil fremgaa, at der var opnaaet fuld Overensstemmelse mellem Ministeriet og Udvalget, og derigennem — da der ikke fremkom modstaaende Bemærkninger — ogsaa med Landstinget paa dette Omraade; man vil søge at opnaa en anden Usance, dog med tilbørlig Hensyntagen til de alt bestaaende Forhold, saaledes at det, der var at udsætte derpaa, i Tidens Løb kan ventes at ville blive forandret.

Dernæst er der et andet Punkt, jeg nærmere maa bestæftige mig med, det findes i vor Betænkning Tillæg B., Sp. 44—45, og vedrører Bevillingen til uformuende aandsvage Børns Undervisning og Forplejning. Jeg skulde tro, at der her foreligger en Fejltagelse fra Statsrevisionens Side, eller i ethvert Tilfælde, at man ikke i Statsrevisionen, som jo har stiftet Personer, har været tilstræffelig opmærksom paa, hvad der senere er foregaaet i Rigsdagen. Paa Finanslovsforslaget for 1893—94 var der paa denne Konto opført 215,000 Kr. Det blev i det andet Ting fremhævet, at denne Konto stiger meget hurtigt og i en højt be-